

[Poul Nødgaard]

Inden længe går indenrigsministeren i gang med de årlige forhandlinger med kommunerne om økonomien for 1992. Jeg har med interesse læst KL's oplæg, hvor man understreger, at et forslag om miljøafgifter ikke er nogen ny skat. Jeg kunne så spørge: Hvad er det så? Pengene forsvinder trods alt på en eller anden måde ind i det kommunale forbrug, så det rent posteringsmæssige er for mig helt ligegyldigt. Det, som sikkert nok skal komme frem, er ønsket om øgede bloktilskud til kommunerne grundet den nuværende vanskelige situation. Her bør kommunerne indskærpes, at kommunalt selvstyre også forpligter til at have orden i eget hus. Jeg ser gerne, at der indgås en flerårig aftale med kommunerne, så disse ved, hvordan de skal administrere på længere sigt.

Mit bedste råd til en løsning af de aktuelle problemer i kommunerne er, at man ved ledighed ikke altid pr. automatik genbesætter sådanne ledige stillinger, men i stedet overvejer at foretage omstillinger, der kan mindske personaleforbruget. Det er her, kommunernes udgifter ligger, det er og bliver på personaleforbruget, og det er endda stigende, viser de seneste undersøgelser. Det kunne jeg godt lide at få en forklaring på.

Jeg kunne nævne snesevis af andre muligheder for at spare i kommunerne, men jeg vil tryk overlade dette til de enkelte by- og amtsråd.

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere, men blot sige, at der skal findes en løsning på problemerne for kommunerne. Men efter min bedste overbevisning er det ikke Folketingets bord; derimod er det den enkelte kommune selv, der skal udvise kreativitet for at komme ud af selvskabte vanskeligheder.

Så vil jeg til slut bare sige, at jeg fuldt og helt har tillid til, at indenrigsministeren finder en god og ordentlig aftale med kommunerne, når nu forhandlingerne går i gang. Det har den nuværende indenrigsminister bevist ved flere lejligheder at han er i stand til, så jeg mener, vi skal slå koldt vand i blodet her i Folketinget. Jeg tror, det nok skal gå alt sammen.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hvis den sidste bemærkning fra hr. Poul Nødgaard var udtryk for en filosofisk holdning til det politiske liv, burde han undlade at deltage i debatterne her i Folketinget.

Jeg vil godt spørge hr. Poul Nødgaard, der i sit indlæg under henvisning til debatten forleden dag slår fast, at det er vigtigt, at der nu gøres noget for de ældre, hvordan Fremskridtspartiet så kan stemme for en dagsorden, der bare konstaterer, at kommunerne i videst muligt omfang selv prioriterer deres opgaver, og at den nødvendige samordning af den offentlige økonomi sker ved aftale mellem regeringen og de kommunale aftaleparter.

Hvorfor vil hr. Poul Nødgaard ikke stemme for en dagsorden, der slår fast, at det, vi har vedtaget i dagsordenen om de ældres forhold, og det, vi har vedtaget i dagsordenen om distriktspsykiatrien, som Fremskridtspartiet også var medforslagsstiller på, det skal der selvfølgelig også tages højde for og skaffes økonomisk råderum for i de forhandlinger, der skal ske mellem regeringen og kommunerne? Er det sådan, at Fremskridtspartiet kun er på banen, når der skal gives løfter, og at de ikke er på banen, når der også skal skaffes økonomisk dækning for det? Det er den fornemmelse, man har.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Hr. Klaus Hækkerup bliver åbenbart ved. Nogle af os har forsøgt én gang at forklare det. Jeg vil gerne spørge hr. Klaus Hækkerup: Hvor står der i denne dagsorden, at disse lofter er lagt ind, og at man ikke skal leve op til disse dagsordener? Hvor står det?

Jeg har én gang herfra givet vores fortolkning af det, nemlig at den prioritering, der i første halvdel nævnes i dagsordenen, godt kan føre til en prioritering, hvor kommunerne beslutter at bruge flere skattepenge. Sådan opfatter vi den. Hvordan kan hr. Klaus Hækkerup så blive ved med at fortolke den dagsorden så strikte, som den aldrig nogen sinde, i al fald fra vores side, er ment? Jeg synes, det er, jeg vil ikke sige trætende, men lidt underligt, at vi skal blive ved med at høre den fortolkning, når vi står her og siger det stik modsatte til hr. Klaus Hækkerup.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Det skal blive minikort.

Til hr. Klaus Hækkerup vil jeg gerne sige, at jeg ikke rigtig forstod, hvad det var, hr. Klaus Hækkerup mente. Skulle jeg fratages min tale-